

ALACANT, CENTRE DE L'OPOSICIÓ BENBELLISTA

L'MDA anuncia un assalt al poder algerià

«Aquest serà l'any del canvi polític a Algèria», assegura el delegat de l'ex-president nord-africà Ahmed Ben Bella en exclusiva per a EL TEMPS. Mentre el Moviment Democràtic Algerià es prepara, Barrionuevo i el govern els acacen. A canvi d'ETA.

Ismael L. Belda

S'ha d'escriure la verdadera història d'Algèria. No es parla gens de Ben Bella a les escoles i ha desaparegut dels llibres oficials. Ben Bella no té confiança de tornar al país amb aquesta gent en el poder, perquè són criminals. Ja han intentat matar-lo algunes vegades, a Suïssa, a França... l'any passat a Madrid. Voldrien acabar amb ell i els agradaria que fóra ací, a l'Estat espanyol».

Brahim Boulfrackh parla a cara descoberta. És el portaveu de Ben Bella, és l'home de confiança per parlar en nom del Moviment Democràtic Algerià, MDA, l'agrupament d'oposició que, des de Ginebra, lidera l'ex-president i antic dirigent anticolonial Ahmed Ben Bella, enemic acèrrim del règim que encapçala Chadli Benyedid, actual cap d'estat i número u del partit en el poder, el mític i militaritzat F.L.N., en nom del qual ocupa de fa ja nou anys la presidència d'Algèria.

Acusat d'activitats antialgerianes en territori francès, «Ben Bella fou expulsat de París, a Suïssa —diu Boulfrackh—. Ni tan sols les potències àrabs volen que torne a Algèria, tot i que proclama la urgent unitat del món àrab».

«Les solucions per al meu país no poden venir d'Occident», havia dit Ben Bella, partidari de la Unió Magrebí i de la creació d'una Confederació Islàmica i Republicana dels cinc països del nord africà: Mauritània, Tunísia, Marroc, Líbia i Algèria. «Una solució per acabar la guerra saharauí-marroquí —deia—. Cosa més fàcil que organitzar la CEE, ja que parlem el mateix idioma i tenim la mateixa religió», raonava Ben Bella davant la diversitat política d'aquests règims. La solució és l'Islam: «El món àrab haurà d'unir-se o desapareixerà», advertia l'ex-president algerià.

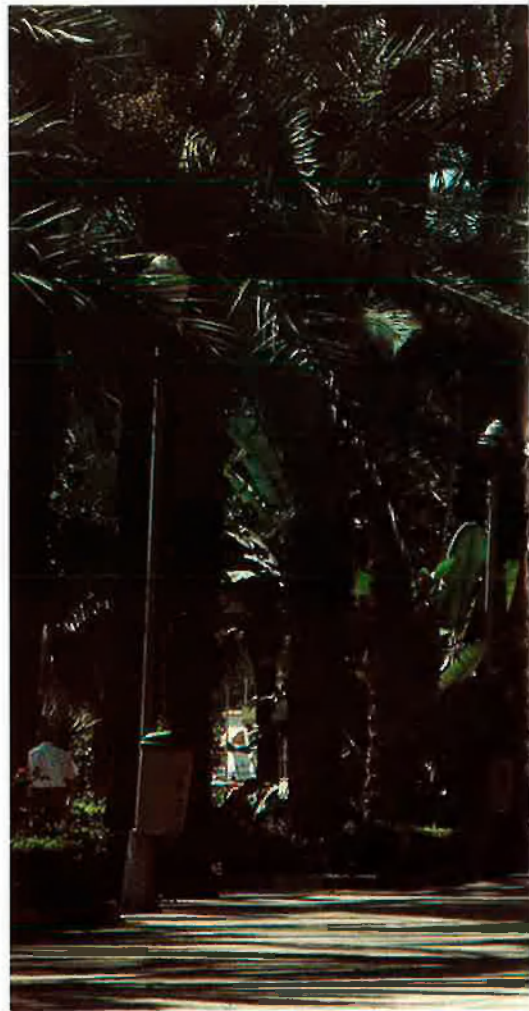
El turisme comercial dels algerians ha fet d'Alacant la capital de l'oposició política a Chadli Benyedid.

«Algèria s'allunya d'Àfrica, dels seus orígens —denuncia Brahim Boulfrackh—. De fet depèn ja totalment dels països europeus. El colonialisme continua emportant-se la riquesa d'Àfrica, l'empobreix per sotmetre-la. Del 1965 ençà s'ha donat una forta marxa arrere. I torna la francofonia». Els membres de l'MDA acusen amb contundència la vella metròpoli imperial: «França no ha deixat mai Algèria. Continuem sent un departament francès».

«França —denuncien aquests opositors polítics des del seu exili— continua fent del nostre país el que vol. Vivim en una nova colonització per les armes. França fa les seues pràctiques de laboratori, químiques, agràries, militars... a Algèria, abans que en cap altre lloc.

Ens neguem rotundament a ser el seu terreny d'experiències. Tampoc no es pot tolerar que es continue donant una educació francesa, que avance la tendència a igualar el francès i l'àrab. Aquí també hi ha els kabyls, la minoria beberber que té prohibit l'aprenentatge del seu idioma i utilitzar-lo en l'administració».

«El govern actual està infestat d'antics membres pro-francesos —diuen els homes de l'MDA. La majoria, col·laboradors. Els que fins la vespra de la revolució estaven amb els francesos, oportunistes purs. Un importantíssim general, era, sense anar més lluny, antic membre de l'exèrcit francès». És Larbi Belkheir, secretari general de la Presidència i antic oficial de les tropes parisenses que durant la guerra d'independència actuà sota l'estricta obediència de Jacques Mitterrand, germà de l'actual president socialista de França. Belkheir, cap absolut de l'aparell militar d'Alger, s'ha destacat per fer una política obertament gal·la i tenir una

amistat sense cap fissura amb François Mitterrand.

De Moscou a Washington

La mort de Huari Bumedian va permetre que el maig de 1984 Ahmed Ben Bella abandonara la presó. El que fou primer president del Govern Presidencial Republicà d'Algèria, GPRA, després de la independència signada als acords d'Evian, només encarnà la institució tres anys. Fins el 19 de juny de 1965, dia que, segons l'MDA, «els militars facciosos substitueixen, mitjançant un colp d'estat, el poder civil del president de la república. Aquest és segrestat i retingut durant catorze anys en una de les masmorres del règim».

D'aleshores ençà, per a l'MDA i el seu fundador a l'exili, Ben Bella, líder inqüestionable, s'ha establert un govern militar de tipus feixista. «La dictadura actual és pitjor que la de Pinochet —opina Brahim Boulfrackh—. No es reconeix ni l'existència de l'oposició. Tot està militaritzat i l'únic llenguatge del partit únic són les armes. En el poder no hi ha ni ideòlegs ni polítics. Només gent que vol obtenir diners. L'FLN, —enyora Boulfrackh— era na-

cionalista. Era. El que ara hi ha és una família, una màfia comparable a l'anterior règim filipí o al de Ceaucescu».

«L'URSS està deixant Algèria. Només hi ha uns pocs comunistes en el poder. Segons les nostres notícies, han estat els soviètics, que són metges, enginyers, etc. els que torturen els nostres militants». L'armament militar ha vingut pràcticament en un 100 per cent via l'URSS. La voluntat actual de la cúpula de l'exèrcit gira cap a París i la Casa Blanca. «Ara són els Estats Units els que estan comprant empreses algerianes, aprofitant una llei sobre multinacionals. L'agricultura és a les seues mans. Un trust ianqui utilitza la nostra terra i ven després on vol».

Però, ¿què és l'MDA? «L'MDA és un moviment, no un partit. Hi conviuen totes les tendències, musulmans, comunistes... El principi bàsic és la democrà-

cia, el pluralisme, la llibertat d'expressió. Una altra cosa és la manera d'aplicar-ho. En qualsevol cas, el nostre problema és canviar Algèria. I per aquest canvi no volem sang. Treballem per tenir una força que lluite pacíficament».

«Estem organitzats fonamentalment dins». El règim militar i el periòdic oficial de l'FLN, *El Mudjahid*, «ja no poden ignorar-nos. Ara cal una bona organització i mirar de fer més cèl·lules dins d'Algèria. ¿Què esperem? Un canvi en la situació. Tenim desenes de seguidors a l'interior i a les presons es podreixen més

de 5.000 presos opositors. Hem treballat quatre anys seguits i la base està feta. Podem començar. ¿Quan? Aquest any. El retorn de Ben Bella al seu país és pròxim».

Sota els serveis secrets

«Germans, germanes algerians: Agrupeeu-vos massivament a l'MDA. Formeu part de les cèl·lules. Iniciu l'acció allà on us trobeu... Que brillen amb mil focs pertot arreu, per les parets, en les planícies i els djebels, aquestes tres lletres (MDA), per assetjar la tirania i la barbàrie i obligar-la a cedir i desaparèixer. Endavant i que Déu ens ajude». La proclama d'Ahmed Ben Bella ha omplert els cantons, façanes, i mercats d'Alacant. Propaganda contínua, cartells i premsa opositora que en la capital portuària del sud valencià té el seu quarter general. A tan sols 200 quilòmetres d'Orà.

El gruix dels militants allotjats a l'Estat espanyol viu a Alacant. El *ferry* que ve setmanalment des d'Orà accentua l'activitat política del moviment que, ràpidament, omple els carrers d'adhesius i retrats oficials del líder. Eixint a l'encontre personal dels seus compatriotes, que passaran set dies de vacances i compres per la ciutat. «Ens sentim sempre vigilats —diuen Brahim Boulfrackh i el seu company, mentre passegem per la Rambla, artèria central d'Alacant per on pugen i baixen diàriament centenars d'algerians—. Vigilats per agents secrets d'Algèria que van amb el vaixell, pel consolat, per les autoritats espanyoles... Però no ens amaguem».

L'«Asociación Cultural de Levante» és el nom que els components de l'MDA adoptaren a la comarca de

Primavera

NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 s/a</p> <p>HAMMETT Joe Gores Seleccions de la Cua de Palla, 78. 256 pàgines. Un homenatge al Hammett detectiu en una novel·la que Wim Wenders portà al cinema («El hombre de Chinatown»).</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>SI PUGES AL SAGARMATHA Josep Francesc Delgado Col·lecció El nus, 184 pàgines. Les aventures de l'expedició catalana a L'Everest. Premi Joaquim Ruyra 1988.</p>
<p>Edicions B BROMERA</p> <p>EL CAVALLER DE LA CARRETA Chrétien de Troyes Col·lecció A la lluna de València, 5. Amor, aventures, torneigs, revenges i, és clar, els llegendaris Cavallers de la Taula Redona. Chrétien, ara, en la nostra llengua.</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p> <p>MAL DE LLENGÜES Jesús Tuson <i>A l'entorn dels prejudicis lingüístics.</i> Col·lecció Biblioteca Universal Empúries núm. 36.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>FLEXO Teresa Pasqual Gregal Poesia, 17.</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>CRONOS Novel·les del Segle XX per a la butxaca de la gent jove. Volums d'11 x 18 cm. Enquadernació rústica i plastificada. 16 títols publicats.</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>EL MAR Blai Bonet La Unitat, 126. Una de les millors novel·les líriques que s'han escrit mai en català.</p>	<p> curial</p> <p>OBRA CATALANA Joan Baptista Anyes A cura de Max Cahner. Autors Catalans Antics, 4.</p>
<p> ENCICLOPÈDIA CATALANA</p> <p>DICCIONARI JURÍDIC CATALÀ Un volum de 14 x 21, 480 pàgines De venda a llibreries. «Els diccionaris de l'Enciclopèdia».</p>	<p>2001 Pleniluni/Ciència-Ficció</p> <p>NEUROMÀNTIC William Gibson Traducció de Joan Fontcuberta. Il·lustracions de Francesc Ruestes. Col·lecció «2001», 17, 296 pàgines. La novetat més esperada. El llibre que ha revolucionat el gènere de la ciència-ficció.</p>

Ciudadans d'Algèria a Alacant.

l'Alacantí. A Almeria també formen un nucli sòlid. «La nostra propaganda es basa en el contacte directe amb el poble: revista en mà, només arriba el vaixell. Tenen una setmana per llegir-la. Tenen por d'agafar-la en grup, però en cada ferry en repartim unes dues-centes». Els problemes vénen després, «amb penes de fins a sis mesos de presó si els troben, en tornar, algun exemplar de la nostra oposició».

Imprès fins fa poc a l'11 de la Rue du Progrès, a Montreuil, *El Badil*, l'*alternative* ha estat el perseguit mensual dels benbellistes. Ara *Novembre*, editat a Suïssa, és la premsa anti-Benyedid que arriba als activistes algerians a l'exterior, refugiats a Bèlgica, França, Suïssa, Madrid i Alacant. «Hem de canviar de nom quasi tots els mesos, pels segrestos de premsa ordenats per França a proposta del règim militar. La part fonamental del tiratge —25.000 exemplars— és per a l'interior del país».

Un assassinat i moltes manifestacions

Contra «el dogma del partit únic, un impediment estructural», Ahmed Ben Bella llançà la idea d'un Front Democràtic. Aquest ha d'abastar «totes les sensibilitats polítiques» si vol vèncer el liderat de Benyedid, «un pobre home», en paraules de l'antic president excarcerat. Però el cap de la república no està sol. Amb ell, formant equip, s'agrupen dos dels capitosts fonamentals del rè-

gim nord-africà. El número dos de l'FLN, Mohamed Cherif Messadia, i el veterà cap de la policia, Hadi Jadiri, etern responsable de la seguretat intramurs, actual ministre de l'Interior i mà dreta del ja vell Benyedid.

Per al seu enderrocament, el defenes-trat Ben Bella obtingué, el desembre de 1985, un importantíssim triúmf. El con-veni d'un «mateix combat per la demo-cràcia», firmat en l'anomenada Confe-rència de Londres, amb el Front de Forces Socialistes, FFS, que lidera Ho-cine Aït Hamed, una altra força capi-tal de l'oposició.

Ministre d'Estat del GPRA abans de l'expulsió francesa i fundador el 1963 de l'FFS, Aït Ahmed fou expulsat d'Al-gèria el 1966. Des d'aleshores dirigeix el front des de l'eix París-Londres-Ginebra. El seu acord amb el primer president algerià es va refredar amb el violent assassinat de l'advocat Ali Me-cili, home fort de les negociacions, mort a trets el 7 d'abril de l'any passat al Boulevard Saint Michel parisenc. «Una mort ordenada per França i dirigida pels serveis secrets d'Algèria», segons el portaveu de l'MDA. Mecili havia estat un any abans a l'Hotel Meliá d'Ala-cant convidat per l'Asociación Cultu-ral de Levante-MDA.

«La idea de negociar a Algèria és de França»

En el consolat algerià d'Alacant qualsevol periodista que pre-gunte sobre l'oposició i l'MDA serà rebut de forma aspra i distant. Des-prés de telefonar un fum de vegades, un agregat cultural asèptic i un poc fastiguejat respon amb una oficiali-tat infinita: «A Algèria regna la pau. Desconexem absolutament l'existèn-cia d'aquest moviment, ignorem què fan, no sabem quants són ni on són... no existeixen, no existeixen».

¿Dependència de França? «No hi ha cap dependència. Com a país in-dependent intentem mantenir les nostres relacions amb els països amics. Tampoc som pro-americans o pro-russos. Només som algerians».

El ministeri de l'Interior que ocu-pa José Barrionuevo mostrà, ja amb tres expulsions de gent de l'MDA, la negativa a permetre que Alacant-Almeria-Madrid aprofite com a base de les «operacions polítiques anti-Alger». El govern de Felipe Gonzá-lez disposà el lliurament dels mili-tants benhellistes, els més odiats per Benyedid, a canvi d'un lloc per negociar amb ETA i d'un exili per als seguidors del desaparegut Txomin i Artapalo. Els membres de l'MDA n'han estat les víctimes, però amb la treva trencada i una mesa negociadora ajornada pel «cas Revilla» esperen pa-cientment una nova actitud del govern espanyol.

«Volen acabar amb ETA i amb l'MDA alhora, aquest és l'assumpte de fons. Però Espanya s'enganya en fer tractes amb Algèria, perquè

la dictadura militar vol treure's del damunt la major oposició política a canvi de participar en una qüestió impossible. Perquè del fet de nego-ciar amb Algèria no s'acabarà amb ETA. El que es diu és una cosa i el que es fa, una altra. I la veritat és que el règim algerià està fent un xan-tatge a l'espanyol. Més encara si te-nim en compte que la idea no ha estat d'ells, sinó de França. Un acord pres a Gabon del qual ni Barrionue-vo se'n refia. A França només li in-teressa traure de la metròpoli el pro-blema base. □

Ahmed Ben Bella.

med Ben Bella. «Tan sols es preocupa pel pa, l'allotjament, el transport, l'atur —5 milions d'inactius—, la crisi d'im-portació, etc. A pesar d'aquests proble-mes —puntualitzen—, la gent s'adona de la tirania del partit monolític. Algè-ria es preocupa per la bomba atòmica, quan no tenim desenvolupament social, econòmic, cultural, ...».

I, ¿què passarà si des de Ginebra tor-na l'ex-president? «Ben Bella no ha can-viat. Si torna, adéu a l'URSS i als EUA. Posarà en marxa la nostra tercera via. La unió dels països del món àrab. Un retrobament amb les nostres arrels per poder recobrar la independència».

El front comú obert per Aït Ahmed, el dirigent de l'MDA i altres forces fo-ra del poder, tenen un bon caldo de cul-tiu. Descontent popular i ràbia han fet créixer l'enfrontament amb el govern de Benyedid-Messadia, practicant habitual de fortes mesures d'austeritat. A la re-gió d'Orà, a Constantina, a Kabília, a Setif i al sud de Ghardaïa els tumults i les manifestacions populars han com-batut les impopulars normes dictades l'abril de 1986 pel gabinet Benyedid, en enfonsar-se espectacularment els preus del petroli.

«Altres commocions violentes —anuncia la propaganda de l'MDA— vindran demà per expressar un descon-tentament molt pròxim a la revolta». «La nostra lluita —assegura Brahim Boulfrackh en nom de Ben Bella— no acabarà en Algèria. Aquest és només el punt de partida. Perquè la unitat del món àrab necessita democràcies, i les dictadures de Tunísia, Algèria, Marroc i Mauritània que envolten l'Estat es-panyol, són un perill molt seriós. Primer, cal netejar el país». □

Alger-Alacant, una línia marítima cada dia més polititzada.

La convergència entre l'FFS, o Jab-hat Al Kawat El Ichtrakya, s'estén també al Partit del Poble Algerià, PPA, però no al Partit Comunista, el qual ha servit críticament al règim dels militars, i des de la caiguda de Ben Bella milita a l'interior des d'una clandestinitat to-lerada.

El poble algerià, que el passat 5 de juliol festejava oficialment el 25 aniversari de la descolonització, amb assistèn-cia litúrgica de més de 60 països, «no es preocupa ja per la política», diuen els camarades algero-alacantins d'Ah-